

EL MERCAT DE LES ANTIGUITATS, ENTRE EL COL·LECCIONISME I LA INVERSIÓ

El preu del passat

L'antic Mercat del Born acull el 13 Saló d'Antiquaris, organitzat per Fira de Barcelona amb la col·laboració del Gremi d'Antiquaris de Catalunya. Un certamen que enguany serà visitat per més de 35.000 persones i que reuneix una àmplia col·lecció de peces amb valors entre les 5.000 pessetes i alguns milions de pessetes.

F. Sanmartí i Casals

Un comitè d'Admissió i Selecció vetlla per l'autenticitat de les peces que s'apleguen en un saló d'antiquaris com el de Barcelona. Integrat per antiquaris i restauradors de prestigi reconegut, s'encarrega d'acreditar, sota el segell del rigor, tots els objectes exposats.

Com a norma general, el Comitè d'Admissió i Selecció exigeix 100 anys d'antiguitat a tots els objectes exhibits,

a excepció de les peces d'Art Nouveau i Art Déco.

En pintura i escultura s'admeten també obres d'artistes que ja no siguin vius. D'altra banda, els objectes catalogats d'arqueològics han d'anar identificats amb una targeta que especifiqui l'època, l'estil i la cultura, i tenir una documentació que en justifiqui la procedència. Entre altres normes, es consideren objectes no presentables aquells que tenen una restauració excessiva o inadequada. I en qualsevol cas, el compra-

dor d'antiguitats sempre pot sol·licitar el certificat d'autenticitat de la peça que té la intenció d'adquirir.

A l'estat espanyol, en els darrers anys, el sector de les antiguitats travessa un clima de bonança generalitzada. La recuperació econòmica ha propiciat un augment espectacular del consum privat que es va acostar, el 1988, al 4,5 per cent.

A part d'aquest augment global dels nivells de consum, també ha influït en la bona marxa del sector l'extensió del col·leccionisme d'antiguitats i l'augment generalitzat de l'interès per aquests objectes. Entre altres raons, aquests comportaments obeeixen a l'atenció que els mitjans de comunicació estan prestant a manifestacions com subhastes i certàmens i, també, a la creixent assimilació dels hàbits consumidors dels països que encara avui anomenem desenvolupats. El mercat de les antiguitats és molt fluctuant, subjecte a la moda i, per tant, amb una variabilitat de preus molt elevada. Aquest fet, juntament amb l'atomització del mercat en petites empreses de tipus familiar i de caràcter independent, dificulten enormement els estudis de l'evolució econòmica del sector que, finalment, han d'acabar irremediament realitzant-se en funció de variables com la ja mencionada dels preus a què s'arriba en les subhastes.

El Gremi d'Antiquaris de Catalunya agrupa 130 empreses sobre el total de 500 que hi ha a tot l'estat. Precisament la marxa d'aquest sector s'ha vist positivament incentivada pel canvi experimentat en el tractament fiscal, a partir del 1980, en què es va passar d'un impost de luxe del 26,6 per cent a un IVA del 12 per cent, cosa que es va traduir en un augment de les vendes. Coincidint amb aquest fet s'està produint un canvi beneficiós també per al sector, cap a una progressiva consideració de les antiguitats no només com a simples béns de consum, sinó també com a béns d'inversió, susceptibles de ser revenuts amb obtenció de beneficis. D'aquesta manera, les antiguitats estan sent acceptades com una nova forma d'estalvi.

En qualsevol cas, pel que fa al comerç exterior d'objectes d'art, de col·lecció o d'antiguitats, cal dir que durant el 1988 el resultat va ser deficitari en 8.441 milions de pessetes per a l'estat espanyol, un estat netament importador d'aquest tipus d'objectes i que té una sèrie de limitacions i prohibicions derivades d'un ordenament jurídic que té bàsicament per objecte impedir la pèrdua del patrimoni històrico-artístic de què encara disposa. □